

[Knud Jespersen.]

Allerførst, hvad angår dagsordensforslagene, må jeg sige, at vi naturligvis ikke kan stemme for fremskridtspartiets. Det har et diametralt modsat sigte af vores holdning til den politik, der skal føres, og det vil fremkalde en forværing og ikke noget, der minder om en forbedring. Vi kan af naturlige grunde, da vi har stillet det krav mange gange, stemme for det af hr. Ib Christensen fremsatte dagsordensforslag. Vi synes, det er rimeligt, og jeg må opfatte hr. Aukens bemærkninger ikke som en jordbunden forklaring, men som en søforklaring, når han siger, at nogle dagsordener kan man ikke tage, fordi der er en række punkter i dem, og andre dagsordener kan man ikke tage, fordi der kun er ét punkt i dem. Der er ikke nogen rimelig mulighed for at anvende logikken, og der skal en meget speciel tænker til for at forestille sig, at det skal være sådan.

Jeg har lyst til at blande mig meget i den diskussion, der har været, men så ved jeg alligevel ikke, om jeg har, for der er så meget, der tyder på, at denne debat vil resultere i noget af det, vi har været ude for mange gange tidligere, nemlig at statsministeren i løbet af juli måned indbyder til forhandling – jeg går ud fra, at der også skal forhandles med LO – og at nogle af os måske så bliver orienteret. Da vi jo traditionelt har støttet alle beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, regner jeg med, at vi kan få lov til også at støtte sådanne fornuftige tanker, hvis nogle sådanne skulle findes i et forlig, men hvis det er socialdemokratiet inderligt imod, kommer vi altså til at gøre det på trods af socialdemokratiets holdning.

Hvad angår selve problemet om den økonomiske politik, synes jeg, det er for lidt og for dårligt og alt for sent, at socialdemokratiet nu kommer og forklarer, at den beskæftigelsesplan, der betød, at de fik en ganske god stemmemæssig fremgang, nu skal se dagens lys i løbet af august måned. Den er alt for beskednen, den kan laves betydelig bedre, og vi vil i august måned naturligvis stille vores forslag også her i folketinget.

Jeg lagde mærke til, at hr. Jens Møller ikke har vendt sig imod de rigtige russere, heller ikke de små tvebakker, man kan købe hos bageren, og som går under navnet russerbrød, men det var karusserne, forstår jeg, og det skulle jo så ikke være nødvendigt at gå under jorden af frygt for karusserne i Kolding A.

Men hvis det alligevel skulle være sådan, synes jeg, man må slå efter en gang til. Dér er ikke ret mange flere fisk end dem, man fik forevist i ørkenen, men jeg forstår, at man faktisk nu har indstillet sig på, at man godt kan spare lidt på »kukukplanen«, og at det efter denne konference altså er fronten imod de venstreorienterede, der skal strammes gevaldigt op. Jeg er ked af det, for hvis der var nogen, der kunne arbejde sammen ud fra et humanistisk livssynspunkt – altså minus »kukukplanen« – var det kristne og kommunister. Det kan vi altså ikke gøre, da vi har en forskellig holdning også til den side af salen.

Hr. Niels Helveg Petersen synes jeg nok berigede sproget – det er sjældent, det sker – med en sammenhængende benzinøkonomi, og jeg vil sent glemme de radikale for deres sammenhængende benzinøkonomi. Det er sådan, jeg forstod det; det er muligt, at det ikke er en sammenhængende benzinøkonomi, man vil betjene sig af i forbindelse med energiproblemer og energibesparelser, men det kan også være misforståelse fra min side, det kan ikke udelukkes; det er dog mindre tænkeligt.

Hvad angår selve problemet om importregulering, har vi gennemtænkt både den side af sagen og devaluering- og momsspørgsmålet. Så lang tid det danske folketing og den danske regering er villig til på kommando at bøje sig for en hvilken som helst foranstaltning, fællesmarkedet stiller op, og så lang tid vi er vidne til, at fællesmarkedspartnerne, de allierede, vi har, gør præcis, som det passer dem, er det noget overordentlig farligt, for så skal vi jo løse beskæftigelsesproblemerne i hele den kapitalistiske verden og altså ikke begrænse den til Danmark. Hr. Gert Petersen m. fl. siger, at det kan man ikke, for så vil tyskerne føre handelskrig. Ja men det er jo netop det, man gør. Der føres handelskrig imod dansk beskæftigelse i øjeblikket, så det brager. Det er derfor, vi har underskuddet på 7,4 mia kr. Det er udtryk for handelskrig. Hvilke foranstaltninger skulle de ellers kunne finde på?

Jeg er mere enig med LOs ledelse i denne sag, som det er kommet til udtryk i hr. Thomas Nielsens betragtninger. Jeg håber, man vil holde fast ved, at man er nødsaget til i en sådan situation at træffe nødværgeforanstaltninger, hvad enten det er det, der hedder en importregulering og en effektiv kontrol med udenrigshandelen, eller det er at tilsidesætte ud fra den